

PROVERBE

CAPITOLUL 3

Îndemnuri la o bună viețuire

27 Nu opri o binefacere celui ce are nevoie de ea , când poți s-o faci.

28 Nu zice aproapelui tău : „Du-te și vino iarăși ; îți voi da mâine !” când ai de unde să dai.

29 Nu gândești rău împotriva aproapelui tău, când locuiești liniștit lângă tine.

30 Nu te certa fără pricină cu cineva, când nu ți-a făcut niciun rău.

31 Nu pizmui pe omul asupritor și nu alege niciuna din căile lui !

32 Căci Domnul urăște pe oamenii stricați, dar este prieten cu cei fără prihană.

33 Blestemul Domnului este în casa celui rău,

dar locuința celor neprihăniți o binecuvântă.

34 Când are a face cu cei batjocoritori, Își bate joc de ei, dar celor smeriți le dă har.

35 Înțelepții vor moșteni slava, dar partea celor nebuni este rușinea.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

CAPITOLUL 4

1 Ascultăți, fiilor, învățătura unui tată și luați aminte, ca să pricepeți ;

2 căci eu vă dau sfaturi bune : nu lepădați învățătura mea.

3 Căci când eram încă fiu la tatăl meu și fiu gingaș și singur la mama mea,

4 el mă învăța atunci și-mi zicea : „Păstrează bine în inima ta cuvintele mele,

păzește învățăturile mele și vei trăi !

5 Dobândește înțelepciune, dobândește pricepere ;

nu uita cuvintele gurii mele și nu te abate de la ele.

6 N-o părăsi, și ea te va păzi ; iubește-o, și te va ocroti !

7 Iată începutul înțelepciunii : dobândește înțelepciunea,

și cu tot ce ai, dobândește priceperea.

8 Înălță-o, și ea te va înălța ;

ea va fi slava ta, dacă o vei îmbrățișa.

9 Ea îți va pune pe cap o cunună plăcută, te va împodobi cu o strălucită cunună împărătească.”

10 Ascultă, fiule, primește cuvintele mele, și anii vieții tale se vor înmulți.

[Continuarea în numărul viitor]

VĂ DORIM UN AN NOU
BINECUVÂNTAT !

Foaia Creștinului

- Editorial
- William Booth
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei, Proverbele

„Isaac a făcut semănături în țara aceea și a strâns rod însutit în anul acela ; căci Domnul l-a binecuvântat”.

[GENEZA 26 : 12]

Editorial. Pierdut - Căutat - Găsit

„Pentru că Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască [textual : să salveze] ce era pierdut”. (Luca 19 : 10)

Regele Richard I al Angliei, numit Richard *Inimă de Leu*, a fost un bărbat violent, împovărat de vină. El l-a trădat de mai multe ori pe tatăl lui, a luptat împotriva lui cu armele pentru a-l da jos de pe tron.

Când a urcat pe tron, a strâns banii cu o nemaiauzită extorcare, ca în legământ cu regele Franței, cu o mare oștire să plece spre Palestina, să cucerească Ierusalimul.

Lucrul acesta a fost realizat într-o luptă de doi ani. Dar apoi, vești amenințătoare din Anglia l-au chemat pe rege înapoi.

Pe coasta Dalmației a suferit un naufragiu și acum voia, deghizat în pelerin, să traverseze ținutul austriac pe jos, pentru că ducele de Austria era dușmanul lui îndârjit ; Richard îl jignise de moarte la asediarea de la Ptolemais.

Abia a ajuns regele Richard în zona Vienei, că a fost recunoscut. A fost luat prizonier și dus în cetatea de stâncă Dürrenstein. Nimeni nu știa unde rămăsese regele Richard. Atunci s-a pornit, cum spune legenda, prietenul lui, cântărețul Blondel, să-l caute. În fața fiecărei cetăți, despre care bănuia că aceea ar putea fi temnița prietenului său, își cânta cântecele.

Astfel a căutat până în sfârșit, când drumul lui l-a dus la Dürrenstein, de la o fereastră a răsunat răspunsul. Regele prizonier a cântat a doua strofă a cântecului care îi era bine cunoscut.

Acum știa Blondel unde era cel căutat ; acum putea să se grăbească să lupte pentru a obține eliberarea acestuia. Bineînțeles, a fost nevoie de mulți bani de răscumpărare pentru a-l elibera, în sfârșit, pe prizonier, dar a fost eliberat și s-a întors acasă.

[Continuarea de pe pagina 1]

Nu este acest rege prizonier încărcat de sânge și vină, care zace în lanțuri fără nădejde într-o țară străină, o imagine a omului înlănțuit în păcate ?

Nici acesta nu se poate duce acasă, pentru că un vrăjmaș puternic, al cărui ținut trebuie să-l străbată, îl ține prizonier.

Nu s-a găsit pe pământ nici un prieten care să-l poată căuta și găsi pe păcătosul pierdut în starea lui deznădăjduită.

Trebuia să vină un prieten din cer, unul neobosit, un prieten devotat, un prieten care caută până când găsește. Isus, Fiul lui Dumnezeu îl caută pe cel pierdut, pe cel legat până când îl găsește.

El strigă în această lume vinovată : „*Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut !*” – Aceasta este o cântare din patria cerească.

Aceasta n-a apărut din inima unui om, nu, ea își are originea în inima dragostei lui Dumnezeu.

Da, Isus îl caută pe acest prizonier răzvrătit, împovărat de vină și odios.

Lasă cântarea dragostei Lui Dumnezeu să răsună în inima ta, tu, care ești prizonier în cetatea de stâncă a lucrurilor pământești, a slujirii păcatului, a egoismului și a deșertăciunii ! O auzi ?

Isus te-a căutat peste tot, a mers pe urmele tale, te-a strigat pe nume.

Lasă acum inima ta să fie ajunsă, căci dragostea lui Dumnezeu a pornit să te caute. Tu trebuie să găsești drumul spre casă, la o cunună veșnică. Ascultă ! ...

Mai știi pilda cu banul pierdut ? Nu mă refer la cel pe care poate l-ai pierdut vreodată, când te-a trimis mama să cumperi ceva pentru bucatărie – nu, mă refer la un alt ban. Acela zăcea în praf, în colț, acoperit în întregime cu murdărie.

Era aproape timpul măturatului și atunci banul ar fi ajuns la groapa de gunoi împreună cu toate resturile nefolositoare.

Dar banul era foarte prețios, căci femeia care-l pierduse, avea numai zece. Când a observat că a pierdut unul, a aprins o lumină și a măturat atentă în toate colțurile cu hărnicie.

Atunci raza luminii a căzut pe ban, așa ca să poată sclipi un pic, cu toate că era foarte murdar ; dar femeia l-a găsit prin această slabă reflexie și l-a ridicat și a fost plină de o mare bucurie și a strigat :

„*Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit banul pe care-l pierdusem.*”

Ea n-a căutat mulți bani, ea a căutat unul, banul ei. Știi cine este acesta ?

Acesta am fost eu, când lumina harului lui Dumnezeu a căzut pe mine, pe când eram în praful gunoiului, murdărit de păcat.

Lumina lui Dumnezeu a luminat în viața mea și prin harul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt a trezit o reflexie în inima mea întunecată și eu am înțeles că Isus a fost cel care m-a căutat, care a umblat după mine, care m-a ridicat și m-a curățat și care m-a salvat pentru o păstrare veșnică.

Poți și tu să spui : „*Acesta am fost eu !*” Poate că nu poți : dar ascultă : totuși, tu ești cel pe care-l caută Isus. Crede numai că El S-a pornit să te caute.

O, răspunde-I, lasă-te găsit, tu ești prețios în ochii Lui, inima Lui dorește să te apuce, să te curețe, încât chipul lui minunat să se arate în trăsăturile tale ...

Isus cel care caută vrea să te apuce și gura Lui va striga atunci plină de bucurie în legătură cu tine : ***Găsit !*** [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 29

WILLIAM BOOTH

Această acțiune a lui a nemulțumit pe bătrânii bisericii, care au început să-i facă observații.

De aici s-au ivit neînțelegeri și Booth nu a fost gata să părăsească lucrarea, ci a fost gata mai degrabă să părăsească biserica aceea.

Lucrând cu grupe de credincioși pe teren, el a întâlnit pe Caterina Mumford cu care s-a căsătorit în 1855.

Ea i-a devenit un bun ajutor în lucrarea sa mare, căci avea aceeași dorință fierbinte de a salva și ajuta pe cei săraci și decăzuți.

Devotamentul ei a fost o sursă de stimulare și inspirație pentru el, iar dragostea ei a fost un magnet puternic pentru ridicarea celor decăzuți.

Ea a fost una din femeile binecuvântate ale lumii, care a condus mii de suflete la picioarele lui Cristos Domnul.

Când ea a trecut în veșnicie, ca semn de adâncă prețuire, trupul ei neînsuflețit a fost depus în Sala Congresului din Londra, iar miniștri, membrii ai parlamentului și chiar o delegație din partea reginei Angliei a trecut prin fața sicriului ei, iar când ușile au fost deschise pentru public, o mare mulțime a umplut sala și în tăcere, cu lacrimi pe obraz, treceau prin fața sicriului ei.

Erau bețivani de altă dată, foste prostituate, care prin ea au ajuns să cunoască mântuirea lui Dumnezeu.

O bătrânică a zăbovit mai multă vreme lângă sicriul ei. Cei ce stăteau în șir au început să-și piardă răbdarea. Atunci unul din cei ce făceau de pază a venit și i-a spus bătrânei să plece, căci ea oprește tot

poporul. Bătrânică însă a zis :

„*Am tot dreptul să stau ceva mai mult ca alții, căci am venit de la 100 km să o mai văd încă o dată. Ea a salvat copiii mei*”.

Cu adevărat, ea a fost un “ajutor potrivit” pentru William Booth.

Se pare că datorită sfaturilor ei, el s-a separat de Biserica Metodistă, spune „*The New Funk and Wagnalis Encyclopedia*”.

Astfel, din 1857, el a lucrat ca evanghelist independent. Nu a avut nici un suport material, dar s-a încrezut în Domnul și El i-a purtat de grijă.

În această vreme soții Booth au ajuns să-și adâncească experiența lor cu Dumnezeu, iar prin citirea cărților lui Wesley, au fost mult influențați în ce privește curăția inimii și sfințirea.

El a început să adune popor într-un cort mare.

Într-o seară când a venit acasă, a spus soției că trecând prin mahalaua păcătoșeniei a auzit o voce la urechea lui că acolo e locul lui de lucru ; că nu este un loc mai păgân ca acela și care să aibă mai mare nevoie de lucrul lui.

[Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”